

Eğitim Yönetiminde Okul Öncesi Eğitiminin Önemi ve Amaçları Kapsamında Teknoloji Kullanımının İncelenmesi

Seyfullah Öztürk

MEB Eğitim Yöneticisi, seyfullahozturk@hotmail.com.tr, ORCID:0009-0004-7853-427X

Faruk İşlek

MEB Eğitim Yöneticisi, fb056@msn.com, ORCID:0009-0002-9777-4469

Özet

Bu çalışma, eğitim yönetiminde okul öncesi eğitiminin önemi ve amaçları kapsamında teknoloji kullanımının incelenmesine odaklanmaktadır. Okul öncesi eğitimi, çocuğun tüm gelişim alanlarına hitap ederken aynı zamanda daha üretken ve yaratıcı olmasını ve kendi potansiyelini yüksek oranda ortaya çıkarmasını sağlamaktadır. Hayata karşı hazırlığın yapıldığı okul öncesi dönemde çocuklar, belirli alışkanlıklar kazanarak ve bireysel olarak gelişim göstererek toplum içerisinde kendi kimliklerini ortaya koyabilmektedir. Bu dönemde zengin uyarıcılardan oluşan fiziksel çevre, çocuğun öğrenme yaşantısını ve tüm gelişim alanlarını destekleyerek eğitim sürecinin iyi bir şekilde tamamlanmasına katkıda bulunmaktadır. Yaşamın ilk altı yılı olarak nitelendirilen okul öncesi dönem, çocuğun en hızlı gelişim gösterdiği ve toplumla etkileşime geçtiği en etkin yılları kapsamaktadır. Beyin gelişiminin hızlı ilerlediği bu yıllarda, sosyal çevreyle kurulan etkileşim ve uyarıcılar, çocuğun çok yönlü gelişim göstermesini desteklemektedir. Alınan tüm uyarılar, çocuğun ruh sağlığı ve düşünme becerileri üzerinde etkiye sahiptir. Çocuğun beyin gelişimi ile ruh sağlığı, bir bütün olarak değerlendirildiğinde, çevresel faktörlerin önemi daha iyi kavranacak ve çocuğun gelişimini sağlıklı ortamda tamamlaması, ciddiyet arz edecektir. Bu kapsamda yaşamın her alanını kaplayan teknoloji, çocukların henüz küçük yaşlarda teknolojik cihazlarla tanışmasını sağlayarak okul öncesi dönemden başlayarak her kitleye ulaşmaktadır. Teknolojik cihaz kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte çocukların hayatına kattığı boyut ile ilgili çeşitli akademik tartışmalar da ortaya çıkmıştır. Bu tartışmalar neticesinde teknolojinin, çocuk gelişiminde risk oluşturduğuna ulaşılmıştır. Nedeni ise, dokunmatik ekranın çocuğun hayatını ele geçirmesi ve kendini toplumdaki uzaklaştırırken çeşitli hastalıklarla yüz yüze gelmesi olarak ifade edilmektedir. Son dönemlerde artış gösteren teknolojik faaliyetler gibi çocukların teknolojiye ayırdığı zaman da aynı oranda artış göstermektedir. Her ne kadar birçok araştırmacı ve eğitmen, okul öncesinden itibaren çocukların teknoloji ile öğrenmesinin önemini savunmuş ve kendilerini teknolojiyle ilgili uygulamaları araştırmaya ve uygulamaya adanmış olsalar da, küçük çocukların teknoloji kullanımının gelişimleri üzerindeki etkisi hala tartışmalıdır. Bu nedenle, çocukların teknoloji ile öğrenmesini etkileyen kritik faktörler arasındaki etkileşimi etkili bir şekilde kavramsallaştırmak için bir tipoloji sağlamak gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Yönetimi, Okul Öncesi Eğitimi, Dijitalleşme, Teknoloji

Examination of the Use of Technology within the Scope of the Importance and Objectives of Preschool Education in Educational Management

Abstract

This study focuses on the study of the use of technology within the scope of the importance and objectives of preschool education in educational management. Preschool education allows the child to be more productive and creative at the same time while addressing all areas of development and to reveal his/her own potential at a high rate. During the preschool period, when preparation for life is made, children are able to reveal their identity in society by acquiring certain habits and developing individually. During this period, the physical environment consisting of rich stimulants contributes to the completion of the educational process in a good way by supporting the child's learning life and all areas of development. The preschool period, which is characterized as the first six years of life, covers the most active years when the child shows the fastest development and interacts with society. During these years, when brain development is progressing rapidly, the interaction and stimulants established with the social environment support the child's multifaceted development. All warnings received have an impact on the child's mental health and thinking skills. When the child's brain development and mental health are evaluated as a whole, the importance of environmental factors will be better understood and it will be serious for the child to complete his development in a healthy environment. Within this scope, technology, which covers every area of life, reaches every audience starting from preschool by enabling children to get acquainted with technological devices at a young age. With the widespread use of technological devices, various academic debates have also emerged about the dimension that children add to their lives. As a result of these discussions, it has been reached that technology poses a risk in child development. The reason is stated as the fact that the touch screen takes over the child's life and he faces various diseases while distancing himself from society. Like the technological activities that have increased recently, the time that children devote to technology is also increasing at the same rate. Although many researchers and educators have advocated the importance of children learning with technology since preschool and have devoted themselves to researching and implementing technology-related applications, the impact of young children's technology use on their development still needs to be discussed. Therefore, it is necessary to provide a typology in order to Deconstruct the interaction between technology and critical factors affecting children's learning in an effective way.

Key Words: Education Management, Preschool Education, Digitalization, Technology

Giriş

Okul öncesi eğitimi, çocuğun doğumundan ilköğretime başladığı güne kadar geçen süreyi kapsayan ve geleceğinde önemli rol oynayan; zihinsel, bedensel, duygusal ve sosyal yönden gelişimini destekleyen, çocuğa zengin, sağlıklı ve birçok çevresel uyarıcıyı gelişim düzeyine uygun olarak sağlayarak ailede ve çeşitli eğitim kurumlarında verilen ilk eğitim basamağıdır (MEB, 2021).

Okul öncesi eğitimi, çocuğun pedagojik gereksinimlerinin karşılanması, gelişim düzeyine göre bazı temel alışkanlıkların kazandırılması ve bunun sonucunda da hayata daha iyi hazırlanabilmesi bakımından büyük bir önem arz etmektedir. Okul öncesi eğitimi, çocuğun tüm gelişim alanlarına hitap ederken aynı zamanda daha üretken ve yaratıcı olmasını ve kendi potansiyelini yüksek oranda ortaya çıkarmasını sağlamaktadır (Yaman, 2018).

Hayata karşı hazırlığın yapıldığı okul öncesi dönemde çocuklar, belirli alışkanlıklar kazanarak ve bireysel olarak gelişim göstererek toplum içerisinde kendi kimliklerini ortaya koyabilmektedir. Bu dönemde zengin uyarıcılardan oluşan fiziksel çevre, çocuğun öğrenme yaşantısını ve tüm gelişim alanlarını destekleyerek eğitim sürecinin iyi bir şekilde tamamlanmasına katkıda bulunmaktadır (Ergüney, 2023).

Yaşamın ilk altı yılı olarak nitelendirilen okul öncesi dönem, çocuğun en hızlı gelişim gösterdiği ve toplumla etkileşime geçtiği en etkin yılları kapsamaktadır. Beyin gelişiminin hızlı ilerlediği bu yıllarda, sosyal çevreyle kurulan etkileşim ve uyarıcılar, çocuğun çok yönlü gelişim göstermesini desteklemektedir. Alınan tüm uyarılar, çocuğun ruh sağlığı ve düşünme becerileri üzerinde etkiye sahiptir (Ergüney, 2023).

Çocuğun beyin gelişimi ile ruh sağlığı, bir bütün olarak değerlendirildiğinde, çevresel faktörlerin önemi daha iyi kavranacak ve çocuğun gelişimini sağlıklı ortamda tamamlaması, ciddiye alınmalıdır (İnan ve İnan, 2015).

Okul öncesi eğitimi, çocukların dünyaya gelişiyle birlikte önce aile sonra ise okul destekli verilen bir eğitim sürecidir. Çocuğun bilişsel, dilsel, sosyal-duygusal, psikomotor ve özbakım becerilerine hitap eden bu eğitim sürecinde çağın getirdiği yenilikleri, güncel yaşama adapte ederek kullanmak gerekmektedir.

Güncel yaşamın içinde önemli bir payı olan teknolojinin, dijital yerli olarak nitelendirilen günümüz çocuğu için vazgeçilmez bir unsur hâline geldiği ve teknoloji kullanımına yönelimi görülmektedir (Yaman, 2018).

Öyle ki tüm dünyayı saran ve herkesin hayatına birtakım kısıtlamalar getiren pandemi döneminde dahi, çocuğun teknoloji kullanımına ilişkin tecrübeler dikkat çekmektedir. Bu bağlamda, çocuğun süreç içerisindeki teknoloji kullanımını doğrudan gözlemleyen ebeveynlerin çocukların teknoloji kullanımına dair bilinçli tercihleri ve bu konudaki yaklaşımları önem arz etmektedir (Ergüney, 2023).

Eğitim Yönetiminde Okul Öncesi Eğitimi

Okul öncesi dönem, çocuğun temel kavramları öğrendiği bir süreçtir. Bu bakımdan öğrenme, somut kavramlar ile edinilen tecrübeler sayesinde gerçekleşmektedir. Bilhassa günlük yaşamda kullanılan kavramların kalıcı hâle getirilmesinde, çeşitli araç ve materyaller yardımcı olmaktadır (Yaman, 2018).

Bunlardan en önemlisi de çağın getirmiş olduğu teknolojik cihazlardır. Hayatın her alanında var olan teknolojik cihazlar, okul öncesi dönemdeki çocukların hayatında da vazgeçilmez bir unsur hâline gelmiştir. Çocuğun birçok ilgi alanı için teknoloji, çeşitli olanaklar sunmaktadır (Ergüney, 2023).

Oyun oynama, eğlenme, keşfetme ve öğrenme faaliyetleri için sayısız imkân sunan teknoloji doğru kullanıldığında çocuklara, pozitif katkı sağlayabilir. Okul öncesi dönemdeki çocukların okula hazırlanmasında faydalı olabilir.

Ancak teknolojik araç kullanımının yaygınlaşması, bilgiye erişim ve paylaşımı kolaylaştırıp problem çözme, analitik ve yaratıcı düşünme, eğlenceli zaman geçirme, akran iletişimi kurma gibi olumlu katkılar sunarken çocuklar için risk oluşturabilecek, onları olumsuz etkileyecek durumların artmasını da beraberinde getirmektedir (Boyd, 2014).

Günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası olan dijital teknoloji, çocuğun dış mekân aktivitelerine verdiği önemin de azalmasına sebep olmaktadır. Teknolojik cihazlara verilen sürenin artışıyla birlikte çocuğun yüz yüze iletişim kurduğu, grupça oynadığı oyunlar yerini, bireysel oyunlara bırakmıştır.

Çocuğun aşırı düzeyde televizyon izleme ve pasif medya kullanımı, konuşmanın gecikmesine, sosyal geri çekilme sorunlarına, işbirliği ve paylaşma becerilerinin azalmasına, beslenme ve uyku bozukluklarına neden olmaktadır (Yaman, 2018).

Bu nedenle okul öncesi dönem çocuğunun teknoloji kullanımında aile, iyi bir rol model olmaya gayret etmelidir. Hızlı gelişim gösteren okul öncesi dönem çocukları, bazen istek ve ihtiyaçlarının farkına varamayabilir ya da kendini olduğu gibi ifade edemeyebilir.

Okul Öncesi Eğitimin Önemi Ve Amaçları

Çocuğun sağlıklı bir gelişim sürdürmesi ve eğitim sürecine ilişkin olumlu deneyimler kazanması için eğitim ortamı, her çocuğa ait farklı özelliklerin desteklendiği zengin bir içeriğe sahip olmalıdır.

Böyle bir eğitim ortamı da bilinçli bir aile ile nitelikli bir okul öncesi eğitim sayesinde mümkündür. Türkiye’de 36-72 ay aralığını kapsayan okul öncesi eğitimin çocuklar üzerindeki temel amaçları şunlardır (MEB, 2022):

- 1.Çocuğun gelişim alanlarına ait kazanımları desteklemek, ona doğruyu öğretmek iyi alışkanlıklar kazandırmayı amaçlar.
- 2.Çocuğu sağlam bir eğitim zemininde, ilköğretime hazırlamayı amaçlar.
- 3.Birbirinden farklı çevre koşullarına sahip çocukları, tek paydada buluşturarak aynı eğitim olanağını hepsine adil şekilde sunmayı amaçlar.
- 4.Çocuğun Türkçeyi öğrenip, hakikate uygun ve kesintisizce konuşmasını sağlamayı amaçlar.
- 5.Çocuğun gelişimini, bütüncül hâlde sağlamayı amaçlar.

Okul öncesi eğitim dönemindeki çocukların yaş gruplarına ait gelişim özellikleri vardır. Bu dönemde yaşamın inşası başlarken gelişim ve öğrenme, çok hızlıdır. Tüm bu özelliklere göre, her çocuğun biricik oluşu, dikkate alınması gereken önemli bir gerçektir. Çocukların birbirlerinden farklı gelişimsel özellikler taşımasının yanında okul öncesi eğitimin temel ilkeleri şu şekilde sıralanmıştır (MEB, 2022):

- 1.Okul öncesi eğitim, çocuğun gereksinimlerine ve bireysel özelliklerine karşılık vermelidir.
- 2.Okul öncesi eğitim, çocuğun tüm gelişim alanlarına hitap ederek onları ilköğretim kademesine hazırlamalıdır.
- 3.Her çocuğun bağımsız olduğu ve gelişim özelliklerine uygun olarak hazırlanan eğitim ortamı sunulmalıdır.
- 4.Eğitim deneyimleri, çocuğun ilgi, istek ve yetenekleri doğrultusunda gerçekleştirilmelidir.
- 5.Çocuğun eğitim deneyimini, yaparak-yaşayarak gerçekleştirmesine öncülük edilmelidir.

- 6.Çocuğun Türkçeyi doğru anlamasını ve doğru konuşmasına imkân tanınmalıdır.
 - 7.Çocuğun kendini tanıması, duygu ve davranışlarını kontrol edebilmesi öğretilmelidir.
 - 8.Çocuğun özgüven kazanmasında teşvik edici yaklaşım sergilenmelidir.
 - 9.Okul öncesi eğitim oyun temelli olduğu için eğitim, oyun üzerine kurulmalıdır.
 - 10.Çocuğun kendini değerli hissetmesi, değerli olma hissini yaşaması okul öncesi eğitim sayesinde gerçekleşmelidir.
 - 11.Okul öncesi eğitim çocuğun, yaratıcılık özelliklerini ve düşünme becerilerini geliştirmelidir.
 - 12.Okul öncesi eğitim plânlamasında, çocuğu yetiştiren aile ile çocuğun ait olduğu çevrenin özellikleri baz alınmalıdır.
 - 13.Okul öncesi eğitim, okul ve aile arasındaki dayanışmayı önemser ve aile katılım çalışmalarını destekler.
 - 14.Okul öncesi eğitimde, güncel değişim ve yenilikler takip edilerek program; gelişimsel sürecin takip edilmesiyle de çocuk, devamlı değerlendirilmelidir.
 - 15.Değerlendirme sonuçlarının elde edilmesiyle gelişim alanları bütüncül olarak ele alınmalıdır.
- Okul öncesi eğitimin sadece çocuk açısından değil ayrıca aile ve toplum açısından da önemli olduğu görülmektedir. Okul öncesi eğitim, çocuğun gelişimine büyük katkı sağlayan önemli bir unsur olup ayrıca çocuğun, bireyler arası ilişkilerine ve toplum içindeki yerine nitelik kazandırarak tüm yaşamını şekillendirmektedir. Bu bağlamda çocukların sağlıklı ve kaliteli bir yaşam sürmesi için okul öncesi eğitim, destekleyici bir yere sahiptir (Ergüney, 2023).

Okul Öncesi Eğitimde Teknoloji Kullanımı

Günlük hayatın vazgeçilmez bir unsuru hâline gelen teknoloji, günlük hayattaki gereksinimlerin karşılanmasına veya toplumsal süreçteki olayları kontrol etme, biçimlendirme ve değiştirme davranışlarına ilişkin bilimsel uygulamaları kapsar.

Teknoloji başka bir tanımla ifade edilirse bireyin, akıl ve mantık yoluyla yaşamını kolaylaştıran her türlü hareketi olarak özetlenebilir. İnsanların yaşamını sürdürme gayesiyle ihtiyaç duyduğu maddi ve manevi ihtiyaçların karşılanması amacıyla teknik olarak bilgiye başvurmaları teknolojinin temelini oluşturmaktadır.

Birey, sınırlı becerilere sahip olduğu için, günlük yaşantısında karşılaştığı basit görülen bir soruna dahi çözüm üretmediğinde, teknolojiyi kullanarak çözüm üretmek zorunda kalır. Bu sayede teknoloji, becerilerimizin gelişmesine ve zenginleşmesine imkân tanımaktadır (Günay, 2017).

Teknoloji alanında hız kazanan gelişmeler, mobil telefon (cep telefon ve araç telefonu), bilgisayar, tablet gibi portatif cihazlar, yaşamın önemli bir parçası hâline gelmiştir. Hemen hemen her hanede mevcut olan bu teknolojik cihazlar, çeşitli amaçlara hizmet etmektedir. Ayrıca, zaman ve enerji tasarrufu sağlamaktadır.

Dijital teknoloji gün geçtikçe, ev, iş, okul ve sosyal ortamlardaki her kesimden insanı, aktif kullanıcı konumuna getirmektedir. Ancak bilinmelidir ki, yanlış ve kontrolsüz teknoloji kullanımı, birtakım sorunları beraberinde getirebilmektedir. Dolayısıyla teknolojinin doğru ve bilinçli kullanılması, bu noktada önem kazanmaktadır (Yaman, 2018).

Teknolojinin durmaksızın bir gelişim içerisinde olması ve bu gelişimin de hayatın çeşitli alanlarına hitap etmesi, literatürde birçok araştırmaya konu olmuştur. Birçok alanda varlığını sürdüren ve hayatın bir parçası olan teknoloji, sağlık, eğitim, haberleşme, ticaret, sanat gibi birbirinden farklı alanlarda da yaygın olarak kullanılmaktadır.

Günümüz modernleşmesinde özellikle internet teknolojisinin yapısı ve özellikleri gereği sunduğu imkânlardan dolayı, bu teknoloji kullanımından uzak kalmak pek mümkün değildir (Ergüney, 2023).

Teknolojinin, insan hayatına fayda ve kolaylık sağladığı aşikârdır. Araştırmalar, teknolojinin doğru ve uygun amaçlar doğrultusunda kullanıldığında, okul öncesi dönemdeki çocukların üzerinde de olumlu yansımaların görüldüğünü ortaya koymuştur.

Teknolojik gelişmelerin amacı, insan yaşamına fayda ve kolaylık sağlamak olduğu için elbette ki çocuklara yönelik teknolojik cihazlar da, çocukların akademik yeteneklerini geliştirmede önemli rol oynamaktadır. Aynı zamanda bilgiye kolay erişimi sağlamaktadır.

Çocuklar arasında teknoloji kullanımındaki önemli büyüme nedeniyle, gelişimlerini nasıl etkilediğini görmek için çeşitli çalışmalar yapılmıştır. Teknolojinin artan kullanımı, uyumsuz ve şiddet içeren davranışların yanı sıra uyku bozuklukları, obezite, yürütücü işlev sorunları, dil ve sosyal-duygusal gecikmelerdeki artışla bağlantılıdır.

Çocukların dijital cihazları kullanarak geçirdikleri zaman, akıllı telefonlar ve dijital tabletler gibi yeni ve anında erişilebilir taşınabilir teknolojilerin gelişmesiyle hızla artmaktadır. Ayrıca, oyun medyasının, öğrenme paketlerinin ve küçük çocuklar için eğitim uygulamalarının hızla gelişmesiyle birlikte, çocukların kullanım süresi giderek uzadıkça mobil cihazları kullanma fırsatı da artmıştır.

Çocukların teknoloji bağlamında mobil cihazlarda geçirdikleri zamanın artması, dijital teknolojiyi kullanmanın çocukların gelişmekte olan sağlığı üzerindeki etkileri konusunda endişelere yol açmıştır.

Okul öncesi dönem çocuğunun gelişim sürecinde, teknolojiden gerektiği kadar faydalanabilmesi için gelişim özelliklerine uygun program ve uygulamalar ile teknolojik cihazlar seçilmeli; süre ve içerik sınırlandırılması yapılmalıdır. Böylece teknolojiden verimli şekilde istifade edebileceklerdir (Günay, 2017).

Bolat'a (2020) göre, teknolojinin genel itibariyle iki tür kullanım biçimi olduğu söylenebilir:

1. Tüketim odaklı kullanım

2. Üretim odaklı kullanım

Tüketim odaklı kullanım, bireyin hiçbir müdahalede bulunmadan teknolojiyi, pasif hâlde kullanmasıdır. Örneğin, sosyal medyada gezmesi, video izlemesi ve oyun oynaması. Üretim odaklı kullanımda ise bireyin, kodlama, tasarım ya da farklı bir dijital içerik üreterek teknolojiyi kullanmasıdır.

Tüketim odaklı kullanım, pasif tüketim ile üretken tüketim olarak ikiye ayrılmaktadır. Pasif tüketim bireyin, sadece film izlemesi gibi teknolojiyi, pasif bir biçimde kullanmasıyken üretken tüketim ise bireyin, daha sonra o filmle ilgili bir şeyler üreteceği için filmi izlemesidir. Bu bağlamda esas vurgulanması gereken husus, teknolojinin nasıl ve ne amaçla kullanıldığıdır.

Çocukların teknoloji kullanımı, yüksek düzeyde üretim odaklı, orta düzeyde üretken tüketim ve en az düzeyde tüketim odaklı (pasif) olursa bu durum onlar için fayda sağlayacaktır (Bolat, 2020).

Günümüz dünyasında hayatın her alanını kaplayan teknoloji, çocukların henüz küçük yaşlarda teknolojik cihazlarla tanışmasını sağlayarak okul öncesi dönemden başlayarak her kitleye ulaşmaktadır.

Teknolojik cihaz kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte çocukların hayatına kattığı boyut ile ilgili çeşitli akademik tartışmalar da ortaya çıkmıştır. Bu tartışmalar neticesinde teknolojinin, çocuk gelişiminde risk oluşturduğuna ulaşılmıştır. Nedeni ise, dokunmatik ekranın çocuğun hayatını ele geçirmesi ve kendini toplumdaki uzaklaştırırken çeşitli hastalıklarla yüz yüze gelmesi olarak ifade edilmektedir (Ergüney, 2023).

Son dönemlerde artış gösteren teknolojik faaliyetler gibi çocukların teknolojiye ayırdığı zaman da aynı oranda artış göstermektedir. Her ne kadar birçok araştırmacı ve eğitimci, okul öncesinden itibaren çocukların teknoloji ile öğrenmesinin önemini savunmuş ve kendilerini teknolojiyle ilgili uygulamaları araştırmaya ve uygulamaya adanmış olsalar da, küçük çocukların teknoloji kullanımının gelişimleri üzerindeki etkisi hala tartışılmalıdır.

İlerleyen süreç bağlamında bu nedenle, çocukların teknoloji ile öğrenmesini etkileyen kritik faktörler arasındaki etkileşimi etkili bir şekilde kavramsallaştırmak için bir tipoloji sağlamak gerekmektedir (Günay, 2017).

Sonuç

Sonuç olarak, Türkiye’de okul öncesi eğitime dair yapılan araştırmalar incelendiğinde tümünün ortaya koyduğu ortak netice, tüm eğitim kademeleri içerisinde en önemli yeri tutan eğitim kademesinin okul öncesi eğitim olduğudur.

Okul öncesi eğitimi alan ve almayan çocukların yaratıcı düşünme becerilerini karşılaştırmak amacıyla yapılan bir araştırmada (Infante, 2021), okul öncesi eğitimi alan çocukların yaratıcı düşünme puanlarının okul öncesi eğitimi almayan çocukların puanlarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Aslanargun ve Tapan'ın (2011) ebeveyn görüşlerini incelediği bir araştırmada, okul öncesi eğitimin çocuğun eksiklerini tamamlamada, yeteneklerini keşfetmede, çocuğun yaşadığı çeşitli sorunların çözümünde olumlu etkisi olduğu ortaya çıkmıştır. Bunların yanında, okul ve eğitimle ilgili bilgilenme, bilişsel, sosyal-duygusal, psikomotor, dil ve özbakım becerilerinin geliştiği görüşüne de varılmıştır.

Okul öncesi eğitiminin kapsamı ve ebeveynlerle ilgili incelenen başka bir araştırmada, okul öncesi eğitimi alan çocukların, ilköğretim kademesine daha kolay uyum sağladığı sonucuna ulaşılmıştır.

Tican-Başaran ve Ulubey (2018) yaptığı araştırmada, okul öncesi öğretmenleri tarafından uygulanan etkinliklerin, çocuğun gelişim düzeyine, basitten karmaşığı; baştan ayağa, içten dışa gibi gelişim ilkelerine uygun olarak plânlanması ve programın esnekliğe izin vermesinin, ölçütlere tamamen ulaşmayı kolaylaştırdığını ortaya çıkmıştır.

Aynı araştırmacılarca yapılan başka bir araştırma ise çocuğun, okul öncesi eğitimi sayesinde, akran etkileşimi, oyun ve uyum gibi sosyal yaşantılarının zenginleştirildiğini; zihinsel, bedensel ve duygusal gelişim alanlarının desteklendiğini ortaya koymaktadır.

Örnek gösterilen çalışmalar dikkate alındığında, öğrenme ve gelişimin hızlı gerçekleştiği okul öncesi dönemde, çocuklara sunulan sosyal ve fiziksel koşullardaki sağlıklı ve güvenli iletişimin, çocukların gelişimine büyük katkılar sağladığı aşıkârdır. Nitelikli bir okul öncesi eğitimi, nitelikli bir eğitim programı ile gerçekleştirilir.

Eğitim programları, hangi amaca hizmet ettiği ve hangi oranda başarı elde edildiği ile ilgilenir. İyi bir okul öncesi eğitim programı, toplumun beklenti ve gereksinimlerine göre kendini yenilemeli ve geliştirmelidir.

Okul öncesi dönemdeki çocuklar, birbirleriyle aynı yaş grubundan olsa bile, yetiştirilme ortamları, aile yapıları, sosyo ekonomik ve sosyo kültürel yaşantıları farklılık gösterebilmektedir. Eğitim programının da tüm bu nedenler dikkate alınarak hazırlanması gerekmektedir.

Kaynakça

ARAL, N. ve DOĞAN-KESKİN, A. (2018). “0-6 Yaş Döneminde Teknolojik Araç Kullanımının İncelenmesi”, **The Turkish Journal on Addiction**, cilt 5, ss.317–348.

BOYD, D. (2014). **It’s complicated: The social lives of networked teens**, New Haven, CT: Yale University Press.

ÇAMLIBEL-ÇAKMAK, Ö. (2010). “Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Aile Katılımı”, **Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi**, cilt 1, sayı 20, ss.1-18.

ERGÜNEY, M. (2023). “İnternetin Okul Öncesi Dönemdeki Çocuklar Üzerindeki Etkileri Hakkında Bir Araştırma”, **Ulakbilge**, cilt 5, sayı 17, 19171938.

GÜNAY, D. (2017). “Teknoloji Nedir? Felsefi bir yaklaşım”, **Yükseköğretim ve Bilim Dergisi**, cilt 1, ss.163-166.

İNCİ, M. A., AKPINAR, Ü., KANDIR, A., 2017. Dijital Kültür ve Eğitim. **11. Ulusal Okul Öncesi Eğitimi Öğrenci Kongresi**, cilt 37, sayı 2, ss.493- 522.

KANDIR, A., ÖZBEY, S. ve İNAL, G. (2010). Okul Öncesi Eğitimde Program (1) Kuramsal Temeller, İstanbul: Morpa Kültür Yayınları, 1. Baskı.

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI. (2022). “Okul Öncesi Eğitim Programı”, <http://tegm.meb.gov.tr/dosya/okuloncesi/ooproram.pdf>

YAMAN, F. (2018). **Türkiye’deki ebeveynlerin dijital ebeveynlik öz yeterliklerinin incelenmesi**. (Doktora tezi), Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

YAVUZER, H. (2010). **Ana-Baba ve Çocuk**, İstanbul: Remzi Kitabevi, 31. Baskı.

YAY, M. (2019). **Dijital Ebeveynlik**, İstanbul: Yeşilay Yayınları, 2. Baskı.

YILDIRIM, A. ve ŞİMŞEK, H. (2018). **Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri**, Ankara: Seçkin Yayıncılık, 11. Baskı.